

Je lepšie pozerat' sa nahor

Starší Carl B. Cook
Sedemdesiatnik

Ak my, rovnako ako prezident Monson, uplatňujeme vieru a hľadáme u Boha pomoc, nebudeme zdrvení bremenami života.

Na konci obzvlášť vyčerpávajúceho dňa na konci môjho prvého týždňa ako generálnej authority bol môj kufrík preťažený a moja myseľ celkom pohltená otázkou „Ako môžem toto vôbec robiť?“ Opustil som kanceláriu sedemdesiatnikov a vstúpil som do výťahu cirkevnej administratívnej budovy. Ako výťah zostupoval nadol, moja hlava bola sklonená a díval som sa bezvýrazne na podlahu.

Dvere sa otvorili a niekto vstúpil, ale nepozrel som sa nahor. Ako sa dvere zatvorili, počul som, ako sa opýtal: „Na čo sa pozeráte tam dole?“ Spoznal som ten hlas, bol to prezident Thomas S. Monson.

Rýchlo som sa pozrel hore a odpovedal som: „Ach, na nič.“ (Som si istý, že dôvtipná odpoveď povzbudila sebadôveru v moje schopnosti!)

Ale on videl moje stiesnené rozpoloženie a môj ťažký kufrík. Usmial sa a láskyplne naznačil ukazujúc smerom k nebu: „Je lepšie pozrieť sa nahor!“ Ako sme sa viezli ešte o úroveň nižšie, veselo mi vysvetlil, že je na ceste do chrámu. Keď sa so mnou rozlúčil, jeho lúčiaci sa pohľad prehovoril opäť k môjmu srdcu: „Teraz si pamätaj, že je lepšie pozerat' sa nahor.“

Keď sme sa rozdelili, spomenul som si na slová z písma: Verte v Boha; verte, že on je a že stvoril všetky veci, ako na nebi, tak na zemi.¹ Keď som pomyslel na silu Nebeského Otca a Ježiša Krista, moje srdce našlo útechu, ktorú som márne hľadal na podlahe toho zostupujúceho výťahu.

Odvtedy som rozmýšľal nad touto skúsenosťou a nad úlohou prorokov. Bol preťažený a moja hlava klesala. Keď prorok prehovoril, pozrel som sa na neho. Presmeroval moju pozornosť, aby som sa pozrel na Boha, kde som mohol byť uzdravený a posilnený skrze uzmierenie Krista. To je to, čo pre nás proroci robia. Vedú nás k Bohu.²

Svedčím, že prezident Monson nie je len prorok, videc a zjavovateľ; je takisto úžasný príklad žijúcej zásady pozerat' sa nahor. Zo všetkých ľudí práve on sa mohol cítiť preťažený svojimi povinnosťami. Namiesto toho uplatňuje úžasnú vieru a je naplnený optimizmom, múdrosťou a láskou k druhým. Jeho postoj je jeden z „môžem urobiť“ a „urobím“. Verí Pánovi a spolieha sa na Neho v sile, a Pán mu žehná.

Skúsenosť ma naučila, že ak my, rovnako ako prezident Monson, uplatňujeme vieru a hľadáme u Boha pomoc, nebudeme zdrvení bremenami života. Nebudeme sa cítiť neschopní urobiť niečo, o čo sme boli požiadaní alebo čo potrebujeme urobiť. Budeme posilnení a náš život bude naplnený pokojom a radosťou.³ Začneme si uvedomovať, že väčšina toho, čo nás trápi, nie je večná hodnota a ak je, Pán nám pomôže. Ale musíme mať vieru pozrieť sa nahor a odvahu nasledovať Jeho vedenie.

Prečo je v našom živote výzva neustále sa pozerat' nahor? Možno máme nedostatok viery, že taký jednoduchý čin môže vyriešiť naše problémy. Napríklad, keď boli deti Izraela poštipané jedovatými hadmi, Mojžišovi bolo prikázané pozdvihnúť na stĺpe medeného hada. Ten medený had predstavoval Krista. Tí, ktorí sa pozreli nahor na hada, ako ich napomenul prorok, boli uzdravení.⁴ Ale mnohí ďalší nepozreli nahor, a zahynuli.⁵

Alma súhlasil, že dôvod, prečo sa Izraeliti nepozreli na hada bol, že neverili, že by ich to mohlo uzdraviť. Almova slová sú pre nás dnes dôležité:

Ó bratia moji, keby ste mohli byť uzdravení len pohliadnutím, aby ste boli uzdravení, či by ste rýchlo nepohliadli, alebo by ste radšej zatvrdili srdcia svoje v neviere a boli nedbalí?

Ak áno, príde na vás beda; ale pokiaľ nie, potom pohliadnite a začnite veriť v Syna Božieho, že príde, aby vykúpil ľud svoj, a že bude trpieť a zomrie, aby uzmieril ich hriechy; a že znova vstane z mŕtvych.⁶

Povzbudenie prezidenta Monsona pozrieť sa nahor je metafora, aby sme pamätali na Krista. Keď na Neho pamätáme a veríme v Jeho moc, obdržíme silu skrze Jeho uzmierenie. Je to prostriedok, pomocou ktorého môžu byť zmiernené naše úzkosti, bremená a naše utrpenie. Je to prostriedok, pomocou ktorého nám môže byť odpustené a môžeme byť uzdravení z bolesti z našich hriechov. Je to prostriedok, pomocou ktorého môžeme získať vieru a silu zniest' všetky veci.⁷

Nedávno sme sestra Cooková a ja navštívili konferenciu pre ženy v Južnej Afrike. Potom, ako sme si vypočuli inšpirujúce posolstvá týkajúce sa uzmierenia v našom živote, kolová prezidentka Združenia pomoci vyzvala každého, aby išiel von. Každému z nás bol daný héliový balón. Vysvetlila nám, že náš balón predstavuje akékoľvek bremeno, skúšku alebo ťažkosť, ktorá nám bráni v našom živote. Keď sme narátali do troch, vypustili sme naše balóny alebo naše „bremená“. Keď sme sa pozreli nahor a videli naše bremená, ako sa vznášajú preč, počuli sme hlasné „ach“. Ten jednoduchý čin vypustenia našich balónov nám poskytol zázračnú pripomienku tej neopísateľnej radosti, ktorá prichádza vtedy, keď sa pozeráme nahor a myslíme na Krista.

Na rozdiel od vypustenia héliového balóna, duchovne vzhladať nahor nie je jednorazová skúsenosť. Učíme sa z modlitby sviatosti, že vždy na Neho pamätáme a dodržiavame Jeho prikázania, aby sme mohli mať Jeho Ducha so sebou každý deň, aby nás viedol.⁸

Keď deti Izraela putovali pustatinou, Pán viedol ich cestu každý deň, keď u Neho hľadali vedenie. V Exode čítame: „Hospodin kráčal pred nimi vo dne v oblakovom stĺpe, aby ich viedol cestou, a v noci v ohnivom stĺpe, aby im svietil, takže mohli ísť dňom i nocou.“⁹ Jeho vedenie bolo nepretržité a ja vám dávam svoje pokorné svedectvo, že Pán môže urobiť to isté pre nás.

Takže ako nás bude viesť dnes? Skrze prorokov, apoštolov a kňazských vedúcich a skrze pocity, ktoré prichádzajú po tom, ako vylievame svoje srdce a dušu Nebeskému Otcovi v modlitbe. Vedie nás, keď opúšťame veci sveta, činíme pokánie a meníme sa. Vedie nás, keď dodržiavame Jeho prikázania a skúšame byť viac ako On. A vedie nás skrze Ducha Svätého.¹⁰

Aby sme boli vedení na ceste života a mali stále spoločenstvo Ducha Svätého, musíme mať „ucho, ktoré počuje“ a „oko, ktoré vidí“, obe zamerané nahor.¹¹ Musíme konať podľa vedenia, ktoré získavame. Musíme sa pozrieť nahor a vykročiť. A keď to urobíme, viem, že budeme povzbudení, lebo Boh chce, aby sme boli šťastní.

Sme deti Nebeského Otca. On chce byť súčasťou nášho života, chce nás požehnať a pomôcť nám. Uzdraví naše rany, vysuší naše slzy a pomôže nám na našej ceste, aby sme sa vrátili do Jeho prítomnosti. Keď budeme k Nemu hľadieť, povedie nás.

Pán je moje svetlo; prečo by som sa potom mal strachovať?

Vo dne i v noci je Jeho prítomnosť blízko. On je moja radosť a moja pieseň.

*Vo dne i v noci ma vedie neustále.*¹²

Vydávam svedectvo, že hriechy sú odpustené a bremená sú odľahčené, keď vzhliadame ku Kristovi. Pamätajte na neho, a nevešajte hlavu¹³, lebo ako prezident Monson povedal, „je lepšie pozerat' sa nahor“.

Svedčím, že Ježiš je náš Spasiteľ a Vykupiteľ, v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri Mosiáš 4:9.
2. Pozri 2. Nefi 25:23, 26.
3. Pozri Mosiáš 24:15.
4. Pozri Numeri 21:8 – 9.
5. Pozri 1. Nefi 17:41.
6. Pozri NaZ 33:21 – 22; pozri tiež verše 19 – 20.
7. Pozri Alma 36:3, 17 – 21; 3. Nefi 9:13.
8. Pozri NaZ 20:77.
9. Exodus 13:21.
10. Pozri 2. Nefi 9:52; 31:13; NaZ 121:46.
11. Príslovia 20:12.
12. „The Lord Is My Light“, *Hymns*, č. 89.
13. Pozri 2. Nefi 10:20.